

მანც უროგო არ იქნება, ეს უკანასკნელი აზრი კიდევ უფრო განვმარტოთ და დავასურათოთ. მაგალითად, წარმოვიდგინოთ, რომ თქვენ მუცელში ხანჯალი ჩაგვსეს, კარგად გამოგვაშვებს და თან თქვენი კუჭიც გამოგაყოფს. ყოველს ექვს გარეშეა, რომ ამ კუჭს თქვენი სულიც თან გამოგაყვება. აქედანაც ცხადია, რომ კუჭი და სული ერთი და იგივეა.

ყოველივე ზემოდ ნათქვამი პირველი მეტაფორული საუკუნის მატერიალისტებმა დაამტკიცეს საფრანგეთში. შეიძლება თქვენ ვერც იცნობდეთ ჰელმეციუსს, პოლბახს, დელმეტრის და კონდილიას! ფრიად გაუზრდელი და გაუნათლებელი ვინმე ჰყოფლობათ... მათ ვერც ჩვენ ვიცნობთ, მაგრამ ყოველივე ეს ამბად გადმოგვცა კაუჭკიმ (აქ ადგილი აქვს მხოლოდ აღტაცებას და მოკრძალებას), პლენხანოვმა (მეტი აღტაცება და მოკრძალება!) და... ჩვენმა რადიკალურმა (უსაზღვრო აღტაცება და ერთი გამოუთქმელი სულიერი ნეტარება, იმის გამო, რომ დღეს ჩვენცა გვეყვანან მეტაფორული საუკუნის მატერიალისტები!)

შეგხედოთ ესა სავან სოციალურ თვალთსაზრისით, ე. ი. გამოვარდით საზოგადოების ვითარება. საზოგადოება, როგორც ყოველ ხეირან ყაზარმას შეფერება, არი ნაწილისაგან შესადგება: ქვევით არის საძირკველი, საძირკველზე სდგას ზენდაზენი. რა არის საძირკველი? ეს არის ყოველივე ის, რაც აწარმოებს (ცხენები, ვირები, კამეჩები და სხვა ჩლიქოსანი, რქოსანი და კუდოსანი; შემდეგ მანქანები, ორთქლი, ელექტრონი და სხვა ძალნი ბუნებისანი). რა არის ზენდაზენი? ეს არის ყოველივე, რაც გამოიმდინარეობს საწარმოველი ძალთაგან. როცა საძირკველი იცვლება—იცვლება ზენდაზენიც; ამას ბევრი მტკიცება არა სჭირია. რა სცვლის საძირკველს? ეს მეტაფორული საკითხია და, მამასადამე, მისი ვადაწყვეტა შეუძლებელია.

გონია, სკამად გამოვარკვეით საზოგადოების შემადგენლობა. არი-

ან კიდევ საზოგადოებაში ადამიანები. ისინი განიყოფებიან სამად: პროლეტარიატად, ბურჟუაზიად და ინტელიგენციად. პროლეტარიატი—ეს იგივე საწარმოველი ძალაა, ანუ მანქანა, ბურჟუაზია—ხორცმეტია ჯანსალ სხეულზე, ხოლო ინტელიგენცია—ერთგვარი ზეთია, იმის მსგავსი, რომლითაც რუსის სალდათები ჩქეჩებს იწმენდენ; ეს ზეთი მანქანას უნდა დაესხას, რათა იგი უფრო კარგად მოვიდეს მოძრაობაში. არსებობენ კიდევ ბნელი წარსულის ანკიდონი: ფეოდალები, კლერიკალები და გლეხები, მაგრამ აქ მეტაფორის სფერა იწყება და მეცნიერული მსჯელობა შეუძლებელია.

დღესათვი ნათელია ყოველივე ეს...

ახალი ამბავი

საქართველოს ეკლესიის ბელი. „გოლ. მოსკ.“ პეტერბურგიდან ატყობინებენ: „უმაღლესი სასულიერო წრეებში ჯერ-ჯერობით განზრახული არ არის შეუდგენენ საქართველოს ეკლესიის რეორგანიზაციის სინოდი უდროოდ სთვლის საქართველოს ეგზარხად ვინმე დანიშნოს, რადგან, სინოდის აზრით, საქართველოს სამღვდელთა ჯერეუკი არ დამზადებულია. სინოდის ცნობებით, საქართველოს ავტონომიის მომხრეები ხელ-ახლად აბრბენ ადგილებს და ამიტომ შესაძლებელია საქმე კვლავ გაიწვადეს.“

სიმინდის ფასი აწევდა. როგორც ვწერდით საქართველოში ბევრ ადგილს დამზავა მოელის. უფრო გაჭირვებულ მდგომარეობაში დასავლეთი საქართველო, სადაც წელს სიმინდის მოსავალი სულ არ არის. ადგილობრივ ბათიანი სიმინდი (წონით 20 გირვანქა) 30 კაპეის ნაცვლად ეხლა თურმე 1 მანათი ვამბადარა. ესეღვე ბევრი ჩარჩი-ვაჭარი კავაისკენ გამგზავრებულა სიმინდის მოსატანად. ადგილი მისახვედრია, რა ფასად გაიყიდება ის სიმინდი.

მალოროსები ბორჩალოში. ამ დღებში ზერნიგოვის გუბერნი-

იდან ბაქო-ბალახარის გზით ჩამოვიდა 100 მოსახლე მალოროსი. ახალ მოსახლენი გაემგზავრნენ ბორჩალოს მახრამში, სადაც მათთვის, როგორც ვაგიგეთ, საცობო მანკის საშუალებით, ბარათაშვილებს მიუყიდნით ადგილები, დღესტანა 70 მანათად.

კანონპროექტი. სატაბრე ქალაქის გაზრების სიტყვით სხეულშიყო სათათბიროს სოციალ-დემოკრატიულ ფრაქციას სათათბიროში შეაქვს კანონპროექტი კავკასიაში ერობის შემოღების შესახებ.

იმერეთის მეფის სოლომონ მეორის წერილები. როგორც ვწერდით, ვაის სრულდება ასი წელიწადი, რაც იმერეთის სამეფო რუსეთს შეუერთდა. აზრად აქვთ, ამ დროისთვის გამოცენ სოლომონ მეფის წერილები მეფის სურათითურთ.

პოლიტიკური საქმე. 9 სექტემბრისთვის კავკ. სამხედრო სასამართლოში განსახილველად დანიშნული საქმე მ. კაპანაძის, გ. მგალობლიშვილისა, თავ. ერისთავის და კონსტანტინე ფარქაძისა, რომელთაც ჰპარლდებოთ ბოლშევიკების ფრაქციის წევრობა და სამხედრო ორგანიზაციაში მონაწილეობის მიღება. ბრალდებულებს დაიცვენ ვექლები მ. ელიაშვილი და ივ. კახუხიძე.

ვაჭრების ცემა. ოზურგეთიდან „ბატ. ივ.“-ს დეპუტით ატყობინებენ: „ქალაქის ბოქაულმა, ვადსახადის ვადუბდებლობის გამო, ძალხდა სცემა ქალაქის დეპუტების მოიჯარადრებებს. ნაცემებმა დეპუტე გაუგზავნეს ქუთ. გუბერნატორს და სთხოვეს დაციკას ისინი ძალმომრეობისაგან და დანიშნოს გამოძევა.“

სიკვდილი დასჯა. 3 სექტემბრის, დღის 5 საათზე, საგუბერნიო საპატიმროში სისრულეში მოიყვანეს კავკასიის სამხედრო სასამართლოს განაჩენი, რომლითაც სიკვდილი ჰქონდა ვადწყვეტილი კონსტანტინე ვესტეცის. მას მკვლელობა ჰპარლდებოდა.

ფოსტა-ტელეგრაფის ვანყოფილება. ქუთაისის გუბერნიის დაბა ჩხარში საფოსტო ვანყოფილება ვადკეთდა ფოსტა-ტელეგრაფის ვანყოფილებად.

პროფ. მარია ლაზისტანში. როგორც ვწერდით, აკადემიკოსი

მარია ოსმაელის მიდის ლაზურ ენის შესასწავლად. მარია უკვე წავიდა ლაზისტანში, სადაც იგი სექტემბრის ვასვლამდე დარჩება.

თათრული წიგნების მალაზია. ტფილისის აბანოებისაკენ, თათრული უბანში, თათრული წიგნის მალაზია ვახსენეს, სადაც ჰყლიან სხვა და სხვა წიგნებს და ვაზეთებსაც. ამ მალაზიაში ქართულ წიგნებსაც იღებენ ვასასყიდად. ეს მალაზია პირველი მავალითა ტფილისში. პირველი თათრული სტამბა საქართველოში ტფილისში 1880 წ. ვაიხანდა პირველი თათრული ვაზეთიც „ზაია“ მაშინ გამოვიდა.

სამშობლო ენის აღკვეთა. ქართველ მამადიანთა შორის ქობულეთის, აპარ-წყლის, ქედის და მარაღიდის სკოლებში ქართულ ენას და წერა-კითხვას არ ასწავლიან. ასწავლიან რუსულს, როგორც სახელმწიფო ენას, და ოსმალურს, როგორც მათ სჯულის ენას. ყმაწვილებმა კი ქართული ენის ვადა სხვა ენა არ იცაიან.

კურთხევა. ხვლ, 5 სექტემბერს, აკურთხებენ ახალს სადგომს ქართულ ფილარმონიულ საზოგადოების სამუსიკო სკოლისას (საპიორნი ქუჩა, № 18). კურთხევაზე მიწვეულნი არიან წარმომადგენელი სხვა და სხვა საზოგადოებისა.

პოლიციეის მოკვლა. 2 სექტემბერს, საღამოს ასე 10 საათი იქნებოდა, რომ სინოდის ქუჩაზე აფრიკანის ქარვასლასთან მიმავალ გორაკოვოის არუთინ არუშანოვს ორმა უცნობმა რევოლვრის ვერსოლა და არუშანოვი სასიკვდილოდ დასკრა. სროლის დროს შემთხვევით დაჭრა სფფელ მთაწმინდის (ქართლი) მცხოვრები კონსტანტინე ჩახანიძე (19 წ.). დაჭრილები მხეილის საავადმყოფოში ვაგზანდეს. უცნობებმა მიმალდნენ. მე-5 ნაწილის პოლიციამ ალყა შემოაწყდა აღნიშნულ უბანს. კალაქოლი ქუჩაზე პოლიციელებმა დააპატიმრეს ანდრია ოქრუშვილი, ხოლო სომხურ საქველმოქმედო საზ. სახლის ფუფის ადგილზე—სპარსეთის ქვეშევრდომი არსენ ხაჩატურიანიც. ვაჩხრეკის დროს დაბაჯრ-

მრებულთ იარაღი არ აღმოჩნდათ. ეკეთე დააპატიმრეს სპარსეთის ქვეშევრდომი ბაგრატი მოსესიანიც. ეს უკანასკნელი ეხლა ჩამოსული თავროზიდან, სადაც სთათარ-ხანის რაზმში მოქმედებდა. იქვე დააპატიმრეს მეოთხე კაცი—ნახიგენელი არამ ტერეშიკაშვილიც. პოლიციის ცნობებით, ოქრუშვილი ერთ მსროლეთავანდ იცნეს.

საიდუმლოდ საქონლის დაცვა. ტფ. ქალაქის ვამგებობა მიიღო ცნობა, რომ დიდებუმი ყასანი აღიხანოვი ჩუმად ჰკოავს საქონელს და შეუმოწმებელ ხორცს ასალბსო. სავაკრო სამეურნეო პოლიციის აგენტებმა შეამოწმეს დიდებულისათვის ბორცით სავაკრო დუქანი და აღმოჩნდა, რომ აღიხანოვი მართლად საიდუმლოდ ჰკოავდა საქონელს და ასალბდა. დაკლულ ცხვრების თავფები და შიგნეული აღიხანოვს ტაქსში ჩაეყარა და ვასუხისგებაში მისცეს.

კანცელარიის ვადაცანა. ტფ. გუბერნატორის კანცელარია 1 სექტემბერს ვადაიხანეს ახალ ბინაზე, ბებუთოვის ქუჩაზე ვადიფოვის სახლში.

თეატრი. ქართულ დრამატულ საზოგადოების ვამგებობა მიანდო ვამგებობის თავმჯდომარის ახანავს მოაწეროს ხელი თეატრის საჯარო ხელშეკრულებას. ვამგებობა დადავინა, დეკემბერს თეატრი ვამდსიც ვალენტინის საზაგერტო დასს. ვამგებობამ ქართულ თეატრის აღმდინსტრატორად აირჩია გ. ვუენა, რომელიც კვლავ ტფილისში დარჩება.

ქართული სკოლა ბაქოში. წ. წ. ვამაგრკელმელ საზოგადოების მთავარმა ვამგებობამ ბაქოს ვანყოფილისაგან ცნობა მიიღო, რომ 20 სექტემბრიდან ვანყოფილება ბაქოს ქართველებისათვის აარსებს პირველ-დაწყებით სასწავლებელს ორის ვანყოფილებით. მთავარ ვამგებობას სენაკიდანაც მოუვიდა ცნობა საზოგადოების ვანყოფილების

ვამგებობის ვამგებობისათვის 30 ავგიტოს სენაკის ვანყოფილებას უკურთხევენ ჩიქოლიძე, ქოქილიძე, შიდა მოთავსებულია საზოგადოების ბიბლიოთეკა. კურთხევას ბევრი ხალხი დასწრებია

მეტეხის ციხის სამკითხველოსთვის. გორიდან ბ-ნ სანდრო გელიშვილისაგან მეტეხის ციხის სამკითხველოსთვის მივიღეთ: „ძვირად დაჯდა“, თარგმანი, „ყოველგვარადილი მოძრაობა ბელგიაში“, დენჩრინა, „თავისუფლებისთვის მებრძოლნი“, თარგმანი, „ახალი ქადაგებანი“, „ძირს ლოთობა“, ტრისტოსის „გზა სოციალიზმისკენ“, სორსკის, ნ. ბარათაშვილი, „ქუჩაში მოვარე ქალი“, ცხისა, „ხანისსამკვიდრო“, თარგმანი, „ქვის მტყვევლო“, იზიმე, „დედის ვანსაცდელი“, ლექსები, „რევოლუციონური უმცირესობა“, კროპოტკინი, „ჩვენი ძველი გმირები“, გ. წერეთლისა.

კონცერტი. დღეს, 4 სექტემბერს, ზუბოლაშვილების სახლობა-ხლში ვაიმართება კონცერტი საპატრონის სამკითხველო ბიბლიოთეკის სასარგებლოდ. კონცერტში მონაწილეობას მიიღებენ ქართველი, სომეხი და რუსი საკონცერტო ძალები. როგორც ვიცით მეტეხის ციხისა და საგუბერნიო საპატიმროს სამკითხველოებში ქართული და სომხური ვანყოფილებანი საშინლად ღარიბია.

საქველ-მოქმედო სეირნობა. სამშაბათს, 8 სექტემბერს, პროექტორის „მუხას“ ბაღში, მიხეილის პროსპექტზე, ვაიმართება დიდი სახლობა სეირნობა ტფ. ქალთა უმაღლესი ქურსების სასარგებლოდ. სეირნობის პროგრამა სინტერესლად არის შედგენილი.

ფილისის წარმომადგენელის ვაგზანა ენშიაძენში. გუშინ 3 სექტემბერს მოსახლე ახარკულს არაქელისაგან ვანსადგმა შეიხანა ქალაქის ვამგებობაში და თხოვა: „შუამდგომლობა ქალაქის საბჭოს წინაშე, რომ ტფილისში ენშიაძენში ვაგზანოს ორი წარმომადგენელი 13 სექტემბერს სომეხთა ქათალიკოსის ბირონის ცხებაზე დასასწრებლად. ქალაქის ვამგებობამ ეს მოხსენება

უთახსებავის იხელი

(1903 წლიდან—1909 წლამდე).

8 *).

ბ-ნი ჩხენკელი არ იწყნარებს თავის პარტიის ეროვნულ პროგრამას და აღიარებს, რომ ამიერ-კავკასიის საოლქო თვით-მმართველობის დამწესება შესაწყნარებელი არ არის, დღევანდელ პირობებში მანც. იგი წინააღმდეგია საოლქო თვით-მმართველობის ორის მოსახრების ძალით. „როდის დავეკითხეთ,—ამბობს ავტორი,—ამიერ-კავკასიის ხალხებს, სურთ თუ არა მათ დაქვემდებარება საოლქო დემოკრატიულ კრებს და მის აღმასრულებელ ორგანოებს... სანამ ამიერ-კავკასიის ყველა ხალხნი არ მიეკედლებიან საოლქო თვით-მმართველობას, მანამ უკანასკნელი სახვალიო გგნათ იქნება და არა საღიესოდ. საჭიროა ვადაქრით ითქვას ესა.“¹⁾ ამ სიტყვებში საკვირველი რამ ირკვევა. რუსეთის ს.-დემოკრატიული პარტია ინტერნაციონალურ ნიდაგზე სდგასო, ვვარწმუნდნენ აქამდის, და, თურმე ნუ იტყვით, დღემდე არც კი დაჭკობებინან იმ ვრებს, რომელთათვისაც ეროვნულ პროგრამებს სთხზადნენ. ბ-ნ ჩხენკელის მოწმობით ს.-დემოკრატიულ პარტიის ინტერნაციონალიზმობა ძლიერ საეჭვო რამ არის. მეორე მოსახრება, რომელიც მოჰყავს ჩვენს ავტორს საოლქო თვით-მმართველობის წინააღმდეგ, არის ამ დაწყებულების უდროობა. „სოციალ-დემოკრატია რაც უფრო მეტს დაუახლოვდება ცხოვრების სიღრმეს, ამბობს ის,—მით უფრო ნათლად დანიხავს ამიერ-კავკასიის ხალხების ერთი მეორისაგან ღრმა ვანსხვევებს და მათგან შემ-

დამ რაღა უნდა გვეშველოს, ეკითხავს მკითხველი? ჯერ იხანდნენ ავტონომია არ ვინდათო, საოლქო თვითმმართველობაში იქნება დაკმაყოფილებული ყოველი თქვენი საჭიროებაო, და ეხლა-კი გვიცხადებენ, ეს საოლქო თვით-მმართველობა უკირი და შხამი იქნება თქვენთვის. მაგრამ ბ-ნი ჩხენკელი მოხერხებულა კაცია და სასოწარკვეთილებას არ ეძლევა: „ქართველი ერი,—ამბობს იგი,—ქეშმარიტად ღირსია და მომზადებულიც, რომ მან იხლოს პროგრესისის ალღო და დაიკმაყოფილოს თავის ეროვნულ-ულტურული მოთხოვნილებანი, ამისათვის იგი უნდა ვახდეს კანონმდებელიც და აღმასრულებელიც, არც მეტი არც ნაკლებიო“.²⁾ ეს ხომ ავტონომიის აღიარებაა, იტყვის ვაკვებული მკითხველი. ამას თითქმის თვით ავტორიც ამბობს. იგი სწერს: „ქართველები თითონ უნდა ვანაგებდნენ ყოველ კულტურულ და აქედან სოციალ-ეკონომიურ და ეროვნულ საქმეებს რეალურად ქართველის ხალხისაგან დასახლებულ ადგილებზეო“.³⁾ ავტონომია ამაზე მეტს არის ითხოვს. თუ ხალხი კანონმდებელიც არის და აღმასრულებელიც კულტურული, სოციალ-ეკონომიურ და ეროვნულ საქმეებში და ისიც ვანსახდურად ტერიტორიის სივრცეზე, ის ხალხი ავტონომიურად სცხოვრობს და მოქმედობს, მაგრამ შემცდარი იქნებით, თუ იფიქრებთ, რომ ამაზე ვადგეთნობით ბ-ნი ჩხენკელი. როგორც იმის წერილებს სხვა ადგილებიდან სჩანს, იგი მომხრეა მხოლოდ კულტურულ ვეტონომიისა: „სწავლა-ვანათლება კულტის დარგში, ქართული პარლამენტო ქ. ტფილისში უმაღლესი ინ-

სტანცია არისო.“⁴⁾ აქ უკვე ვამოტოვებულო სოციალ-პოლიტიკურ ინტერესების ავტონომიურად დაკმაყოფილების საჭიროება და რისთვის დასკვირდა ავტორს სოციალ-პოლიტიკურ ინტერესებზე ლაპარაკი და მკითხველის შეცდომაში შეყვანა, ალაპამე უწყის! სწავლა-ვანათლება და ეკლესია—ის, საფუძველი საქართველოს თვით-მმართველობისა. ყოველივე სხვა მას არ უნდა ეკითხებოდეს,—ამისათვის არსებობს საიმიტრო პარლამენტი. ამაზე შორს ქართველ ცენტრალისტ ეს-დეთა ნატვრა ეროვნულ საკითხში დღეს არ მიდის!

მაგრამ უნდა ვთქვათ მანც, რომ ბ-ნ ჩხენკელის წერილები ქართულს-დემოკრატიულ ლიტერატურაში საყურადღებო რამეს წარმოადგენს. საყურადღებო არა მათის ნაკლებევენებათა გამო, არამედ იმ მხრივ, რომ ავტორი ვადაქრით და ვამედულად აღიარებს საქართველოს თვით-მმართველ ერთეულის დაწყების საჭიროებას. მართალია, ეს თვით-მმართველობა უფრო ეროვნობის მივავს, მაგრამ დიდმნიშვნელოვან ფაქტად უნდა ჩაითვალოს ის ვარკობა, რომ ს.-დემოკრატიულ ლიტერატურაში ღაპარაკი იწყებს არა მარტო რუსეთის დეცენტრალიზაციის შესახებ, არამედ თვით ამიერ-კავკასიის დეცენტრალიზაციაზედაც. და ისიც უნდა ვთქვათ, რომ ბ-ნ ჩხენკელის თვით-მმართველი ერთეული, როგორც ვნახეთ, თვით ერობის კომპეტენციასაც აღუბეჭდბა და მის ენიკება კულტურულ ავტონომიის უფლებანი. მართალია ეს კულტურული ავტონომია საქართველოს პოლიტიკო-სოციალურ და ეროვნულ საჭიროებათ ვერ დაემყაფილებს, მა-

გრამ, სიმართლე მანც უნდა ითქვას, რომ დიდი საქმეა ისიც, რომ ს.-დემოკრატები დღეს საქართველოსთვის ვანსაკუთრებულ ეროვნობა დეფიულტების შემოღებას იმეტებენ.

ალ ანიშნავია ავტორე საზღვრების საკითხი, რ. მეტოსც ქება ბ-ნი ჩხენკელი. საქართველოს თვითმმართველობაში, მისის აზრით, უნდა შედიოდეს: 1) იმერეთი; 2) თხზუთეთი, 3) ოდიში სამურზაყანოთი; 4) სვანეთი; 5) ლეჩხუმი; 6) რაჭა; 7) ზემო იმერეთი; 8) ქვემო იმერეთი; 9) გურია; 10) ბათუმი; 11) სოხუმი. 2) ანერეთი: 1) ზემო ქართლი; 2) ქვემო ქართლი; 3) შიდა ქართლი; 4) მოხვეითი; 5) ქიხიყი; 6) შიდა კახეთი; 7) ვარციკახეთი; 8) მთიულეთი ან(1) ყუბანეთუშ-ხევისურეთი; 9) საინგილო და 10) ტფილისი.

ავტორის აზრით, ეს ჩამოთვლილი კუთხეები საქართველოს ერთეულში საშელო თვითმმართველ ერთეულს ან მახრას წარმოადგენენ. ჩვენ არ შეუდგებთ აქ ერობის ვეგმის ვანხილვას, ვიტყვით მხოლოდ, რომ ავტორი საქართველოს ვეგრაფიულ ტერიტორიოვანს სწორედ ექნის და მის თვალში მთიულეთი და ფშაველ-შეგსურეთი ერთი და იგივე მხარეა, მაშინ როდესაც მთიულეთი ის მხარეა, რომელიც არავის ხეობაში მდებარეობს დეშეთიდან გუდაურამდე, ხოლო თუშ-ფშაველ-ესურეთი თიანეთის მხარეშია მოთავსებული. მაგრამ ეს წერილმანი. საფილისში უფრო ის არის, რომ ავტორს არ შეშინებია და საქართველოს ფარგლებში ჩაუყოლებია ის ისტორიული ნაწილები ჩვენის ქვეყნისა, რომლებშიაც არა ქართველნი სცხოვრობენ და ზოგიერთი

კიდევ სჭარბობენ ქართველ ელემენტს. სხეში ვაქვს აუხავებელი, ზემოქართლი და სანიგლო. ბ-ნ ჩხენკელს ეტოვინებია, რომ ზემო ქართლის ნაწილს ძველად შეადგენდნენ სამცხე, სათაბაგო და ჯავახეთი. ჯავახეთში დღეს დიდი უმრავლესობა მცხოვრებთა რიცხვისას სომხება შეადგენს, ხოლო სანიგლო ნაწილია ზაქათალის ოლქისა, სადაც დიდძალი ლეკობა სცხოვრობს. ეს იქმის აუხავებელი, სადაც ქართველები უმცირესობას შეადგენენ. თუ ჩვენი ავტორის ვეგრაფიული კლასიფიკაცია მის მიერ შეგნებულიაა წამოყენებული და არა მოუთქმებლად, სომხითი ანუ დღევანდელი ბორჩალოც უნდა დაესახლებინა. ჩვენ ავტორს არ აშინებს მცხოვრებთა სიტყვები; იგი ამბობს: „ჩვენში ძალიან ბევრს ღაპარაკობენ საქართველოს მრავალსა და სოციალურ-მომლოდ არავის ახსოვს, რომ ეს სიტყვები, რამდენად სოფლები ვაქვს სხეში საზოგადოდ არ არის პირველად—ატომისტური; გ. ა, სხვა და სხვა ერთა ელემენტები სულაც არ არიან სოფლებში ერთმანეთში დომხალივითარეულიო“.⁵⁾ (აქ უნდა მოვავანოთ ავტორს, რომ ჩვენში ამის ამტკიცებენ მხოლოდ საქართველოს ავტონომიის მოწინააღმდეგენი, უმთავრესად ს.-დემოკრატები ბ-ნ ანის მეთაურობით).

რაც შეეხება საქართველოში მცხოვრებ სხვა ერებს, ავტორი მთ შესახებ ამბობს: „არა ქართველების ერთეულები, რასაკვირველია, იმავე უფლებამ—მოვალეობით იქნებიან აღმკურნელი, როგორც ქართველების წერილი ერთეულები; მამასადამე, ეროვნულად არ აქნებინ შევიწროებულნი... იქ, სადაც ქართველ სჭარბობს, მესურებოდა ქართველს ექნება, იქ სადაც არა ქართველი

1) იბი.

2) იბი.

3) „ზემლი“ N 21.

4) იბი.

5) „ზემლი“ N 21.

*) „ზემლი“ N 3.

*) „ზემლი“ N 29.

